

Ter gedachtenis aan

Henk Ensink

Hendrikus Antonius Johannes

Henk is op 19 mei 2013 plotseling overleden.

Hij was nog maar 53 jaar en had nog zoveel plannen.

Maar wat we zeker weten is, is dat hij gelukkig was omdat

- hij geboren werd in een groot gezin met 8 kinderen, waar ze met veel liefde werden opgevoed. Als klein kind was Henk vaak in het "Witte Huske" bij opa en oma Vredegoor. Thuis was er altijd wel iemand om mee te spelen, te lachen, te ruziën en vooral om kattenkwaad mee uit te halen. Ook toen hij al ruim volwassen was, gedroeg hij zich graag als een kwajongen van 16. Op de verjaardagen, bruiloften en feestjes, als we Sinterklaas samen vierden, met Pasen bij Hans en ook bij het paasvuur. Verhalen en foto's genoeg om dit te ondersteunen.
- Henk in 1980 Miriam ontmoette. Op 27 april 1984 werd er getrouwd en gingen ze wonen aan de Chopinstraat. Het huis was door de aannemer gebouwd, maar de afwerking heeft hij grotendeels zelf gedaan.
Wat was Henk trots op zijn "stekje".

- hij zich welkom voelde in de hele familie Evering. Ook daar was er altijd wel iets te doen en te beleven. Op vakantie naar Dwingeloo, gek doen en genieten. En dan moeder Evering, bij haar kon hij niets fout doen. Alles deed ze voor hem.
- hij op 19 september 1990 vader werd van Jeroen. De geboortekaartjes heeft Henk zelf heel trots uitgedeeld op de bruiloft van Hans en Brigitte. En het geluk werd compleet met de geboorte van Martijn in 1993 en Elise in 1995. Beretrots was hij op zijn gezin. Henk had een rotsvast vertrouwen in hen. Als ze iets wilden, dan wist hij dat ze dat ook konden.
- hij in 1993 de kans kreeg om zich te laten omscholen tot beveiligingsbeambte. Wat is dit een goede keus geweest. Hij genoot zo van zijn werk en de collega's. Eerst nog in de mobiele surveance bij PreNed, later bij de luchthaven en dan de laatste jaren vooral bij Stork. Hij werkte veel, maar thuis gingen de verhalen nog door over de collega's, die altijd voor hem klaarstonden en hem zo waardeerden. Over de mensen van Stork en Siemens en de mensen waarmee hij sprak. Hij had het er naar zijn zin.
- hij het geweldig vond in de Chopinstraat. Er was altijd wel iemand om mee te praten als hij in de tuin werkte of met de hond wandelde. Maar ook het elkaar helpen kon altijd. Hoogtepunt was het kerstboom zetten. Hij genoot ervan om, als laatste natuurlijk, iets aangeschoten weer naar huis te gaan. Te zeggen dat het wel

weer heel gezellig was en dan heel tevreden op de bank in slaap te vallen.

- Henk ruim 30 jaar lid was van de klootschietvereniging Vooruit Losser. Samen op zondag gooien, blij zijn als er gewonnen werd. Helemaal geweldig was het jaar dat ze kampioen werden.
- hij de laatste jaren lid was van de Optochtcommissie. Hij vond het geweldig om de optocht in elkaar te zetten en er ook in mee te lopen. En als afsluiting ontspannend te genieten van de Carnavalsoptocht en de kroegen in Munster.

Wij vinden troost in de gedachte dat Henk,
ondanks dat hij maar kort bij ons was,
hij alles uit het leven heeft gehaald om gelukkig te zijn.

Wij willen iedereen die aan zijn geluk heeft
bijgedragen hiervoor bedanken.

Miriam Ensink – Evering
Jeroen
Martijn en Loes
Elise en Angelo